

[Hans Hansen (Rorby).]

fremsat med Hensyn til vor Stilling til Valutareguleringen. Vi har fra første Færd været imod en saadan Regulering, og jeg tror, at det nu fremgaar klart, at den af Handelsministeren foreslaaede Importregulering udelukkende har protektionistiske og handelspolitiske Formaal.

Hvad det protektionistiske Formaal angaar, vil de foreliggende Ændringsforslag bidrage til at underbygge og forøge den Varefordyrelse, der giver sig Udslag i de alt for høje Priser paa Industrivarer, og hvad det handelspolitiske Formaal angaar, maa vi mene, at Importreguleringen er uegnet og ude af Stand til at bidrage til den Forbedring af Vilkaarene for vor Udenrigshandel, der er saa haardt tiltrængt. De Resultater, Importreguleringen hidtil har givet, opmuntrer heller ikke til videre Forsøg i den Retning.

Vi foreslaar derfor, at hele det Af-snit af Lovforslaget, der angaar det importregulerende Kontor, udgaar. Derimod kan vi tiltræde Lovforslagets to første Paragraffer om Ophævelse af Guldindløselighedspligten indtil videre. Jeg foreslaar derfor paa min Gruppens Vegne, at Paragraferne 3, 4, 5, 6 og 7 udgaar. Hvad § 8 angaar, forholder det sig jo saaledes, at naar den Guldindløselighedspligt, som de to første Paragraffer indeholder Bestemmelser om, suspenderes foreløbig — ingen kan vel i dette Øjeblik se, om vi skal have en ny Møntfod, eller om vi skal have Guldindløseligheden tilbage —, er det givet, at denne Paragraf maa ændres, saaledes at den træder i Kraft 1. Januar. Endvidere maa Lovforslagets Titel ændres, saa den kun kommer til at omfatte Indløseligheden af Nationalbankens Sedler.

Det fremgik klart af det ærede Medlem Hr. Krag's Tale, hvordan Venstres Stilling er til Lovforslaget, idet det ærede Medlem begyndte med at sige, at hans Parti var i Tvivl om, hvorvidt Lovforslaget var paakrævet eller ønskeligt. Det er jeg ogsaa i høj Grad i Tvivl om. Men naar Partiet Venstre er i Tvivl om dette, forstaar jeg ikke, at det ikke tør springe ud i det tomme Rum, som det ærede Medlem udtrykte sig. For øvrigt forstaar jeg ikke, hvad det ærede Medlem mener med dette Udtryk, for hvis det ærede Medlem vil hævde den Linie, som altid har været Venstres, maa han dog indrømme, at Friheden ingenlunde er det tomme Rum.

Og i Anledning af den Undskyldning,

det ærede Medlem gav, nemlig at det efter det ærede Medlems Mening var en Fordel ved Lovforslaget, at vi i Løbet af kort Tid kunde faa et Lovforslag til Behandling for aabent Tæppe, vil jeg dog tillade mig at gøre den Bemærkning, at dette „aabne Tæppe“ jo altid findes i lukkede Udvalgs møder, og Forslag bliver altid forelagt saa sent, at det kun er muligt at stille Ændringsforslag derved, at Forretningsordenen maa suspenderes. Hver Gang der har været Tale om saadanne Forslag, er de kommet saa sent, at Behandlingen *ikke* er foregaaet for aabent Tæppe, men tværtimod for lukkede Døre, og jeg skulde tage meget fejl, om det ikke kommer til at gaa paa samme Maade med den kommende Ændring af Loven.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, at der var en Garanti mod uberettiget Prisstigning. Ja, saadan staar der i enhver Toldlov, men hverken det ærede Medlem eller den højtærede Minister eller Udvalget har Midler i Hænde til at hindre en Prisstigning, hvis der bliver Mangel paa Varer. Det er jo ogsaa Meningen, at der skal komme en Prisstigning, og saa kunde det ærede Medlem godt have sparet os for en Udtalelse, som vi udmærket godt kan gennemskue.

Hvad Betimeligheden af Importreguleringen angaar, er det jo stadig Udenrigsministerens Opfattelse, at der med Loven skal opnaas 3 Ting. For det første, at Udførsel og Indførsel skal svare til hinanden, saa vi ikke kommer til at gøre løs Gæld; men jeg tror dog, at efter hvad der foreligger fra Nationaløkonomer, er det godtgjort, at dertil behøver vi ingenlunde et Kontor, det er noget, Handelsstanden altid selv har kunnet ordne, thi i det lange Løb kan vi ikke købe for mere, end vi sælger for. Og hvad det andet Punkt angaar, at der skal være fremmed Valuta til Raadighed til Indkøb af Raastoffer og almindelige Forbrugsartikler, er det ogsaa noget, der altid har været Handelsstandens Opgave, saa jeg forstaar udmærket godt, at Handelsstanden protesterer mod Valutakontoret, den gør det paa Forbrugernes Vegne, thi den er — alle Forhold lige — Forbrugernes Tillidsmænd og maa som Følge deraf være Tilhænger af den friest mulige Vareomsætning. Og endelig med Hensyn til den højtærede Udenrigsministers 3die Punkt, at vore Indkøb skal foretages i de Lande, der køber hos os, maa jeg gøre opmærksom paa, at den udstrakte Haand, vi har givet vor store Kunde mod Vest, jo ikke er blevet paaskønnet; ved at flytte vore Indkøb fra de sydlige Lande til